
OVERVÆLTNING AF AFFALDSAFGIFTER I VARMEPRISEN – RETTE AFTALEPARTER

---

1. RESUMÉ

1. Aars Fjernvarme og virksomheden Danpo indgik i 2014 en aftale om overvæltning af affaldsafgifter i Danpos procesvarmepris. SKAT ønsker Energitilsynets vurdering af, om denne aftale opfylder betingelserne for overvæltning af afgifter efter varmforsyningsloven; konkret om aftaleparterne er de korrekte selskaber. Energitilsynet har ikke tidligere taget stilling til spørgsmålet, hvorfor sagen forelægges.

2. Det følger af varmforsyningsloven, at affaldsforbrændingsanlæg og de aftagere, som affaldsforbrændingsanlægget leverer opvarmet vand eller damp til, under visse forudsætninger kan indgå aftale om, at afgifter, der som udgangspunkt er pålagt affaldssiden (leverandørerne af affald), overvælttes i prisen for levering af varme. Efter administrativ praksis tillægges den juridiske levering (faktureringen) og ikke selve den fysiske levering af varme afgørende betydning ved vurdering af et forhold efter varmforsyningsloven. Dette indebærer efter sekretariatets vurdering, at den part, der indgår aftale med affaldsforbrændingsanlægget, som udgangspunkt skal være den, som affaldsforbrændingsanlægget juridisk leverer varme til som første led.

3. I den konkrete sag til behandling er der tre aktører: (1) affaldsforbrændingsanlægget Aars Varmeværk, (2) virksomheden Danpo og (3) varmforsyningsvirksomheden Aars Fjernvarme.

4. Den fysiske levering af affaldsvarme sker fra (1) Aars Varmeværk til både (2) Danpo og (3) Aars Fjernvarme. Den juridiske levering sker mellem (1) Aars Varmeværk og (3) Aars Fjernvarme. Der er også en juridisk levering mellem Aars Fjernvarme (3) og Danpo (2). Den juridiske levering taler således umiddelbart for, at aftalen om overvæltning af afgifter skulle være indgået mellem Aars Varmeværk (1) og Aars Fjernvarme (3) og ikke mellem Danpo (2) og Aars Fjernvarme (3), som er tilfældet.

5. Varmeforsyningslovens prisbestemmelser finder anvendelse på bl.a. kollektive varmforsyningsanlæg, der defineres som virksomhed, der driver nærmere fastlagte anlæg, herunder affaldsforbrændingsanlæg. Afgørende er således ikke ejerskabet til anlæg, men hvem der driver det.

**SEKRETARIATET FOR
ENERGITILSYNET**

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 4171 5400
post@energitilsynet.dk
www.energitilsynet.dk

6. Da Aars Fjernvarme (3) ifølge det oplyste altid har drevet Aars Varmeværk (1), taler dette efter sekretariatets vurdering for, at aftalen om overvæltning af afgifter – sådan som det aktuelt er sket – kunne indgås mellem (2) og (3). Fordi driften af affaldsforbrændingsanlægget på tidspunktet for aftaleindgåelsen således var overdraget til Aars Fjernvarme (2), finder sekretariatet, at der er grundlag for at fastslå, at den konkrete aftale om overvæltning af afgifter i varmeprisen, som indgået mellem Aars Fjernvarme A.m.b.a. og Danpo A/S parter (2 og 3), er indgået mellem de rette parter.

2. TILKENDEGIVELSE OG AFGØRELSE

7. Energitilsynet tilkendegav på baggrund af vedlagte sagsfremstilling og vurdering følgende:

- At aftaler i medfør af varmforsyningslovens § 20, stk. 13, skal indgås mellem affaldsforbrændingsanlægget som den ene part og første led i kæden fra affaldsforbrændingsanlægget mod slutbrugere som den anden part.

8. Energitilsynet traf på baggrund af vedlagte sagsfremstilling og vurdering følgende afgørelse:

- At der er grundlag for at fastslå, at den konkrete aftale om overvæltning af afgifter i varmeprisen, som indgået mellem Aars Fjernvarme A.m.b.a. og Danpo A/S, er indgået mellem de rette parter, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 13, jf. § 2, stk. 1, nr. 2 og 3.

3. SAGSFREMSTILLING

3.1. INDLEDNING

9. SKAT har den 23. maj 2016 rettet henvendelse til Sekretariatet for Energitilsynet (herefter sekretariatet) med anmodning om Energitilsynets vurdering af, om den aftale, der er indgået mellem Aars Fjernvarme og virksomheden Danpo om overvæltning af affaldsafgifter i Danpos procesvarmepris, opfylder betingelserne herfor efter varmforsyningslovens § 20, stk. 13 (retsgrundlagets pkt. 12 i bilag 1). Det drejer sig om viderefakturering af tillægsafgiften efter kulafgiftsloven og CO₂-afgiften af ikke bionedbrydeligt affald. Konkret ønsker SKAT at få Energitilsynets vurdering af, om aftaleparterne er de korrekte selskaber efter denne bestemmelse. En procesvarmekunde, der har fået overvæltet afgifter i varmeprisen efter varmforsyningslovens § 20, stk. 13, vil kunne anmode SKAT om afgiftsgodtgørelse.

10. Energitilsynet har tidligere behandlet en sag vedrørende varmforsyningslovens § 20, stk. 13, jf. pkt. 17 i bilag 1. Sagen drejede sig om en aftale indgået mellem Odense Kraftvarmeværk og gartneriernes fjernvarmeselskaber om overvæltning af afgifter og andre omkostninger. Sagen vedrørte dog alene spørgsmålet om, hvorvidt afgifterne kunne overvælttes med tilbagevirkende kraft, jf. varmforsyningslovens anmeldelsesregler. Energitilsynet fandt, at tillægsafgiften og CO₂-afgiften først kunne anses for at være indregningsberettigede i gartnerernes varmepris fremadrettet fra anmeldelsestidspunktet. Omfordelingen af afgifter og andre omkostninger kunne således ikke ske med tilbagevirkende kraft. Sagen blev efterfølgende påklaget til Energiklagenævnet, som stadfæstede Energitilsynets afgørelse. Energitilsynet har således ikke tidligere taget stilling til en sag som den foreliggende. Dette er baggrunden for, at sagen forelægges Energitilsynet til beslutning.

3.2. VIRKSOMHEDSAKTØRER

11. Den konkrete sag indeholder tre virksomhedsaktører:

TABEL 1 | VIKSOMHEDSAKTØRER I SAGEN

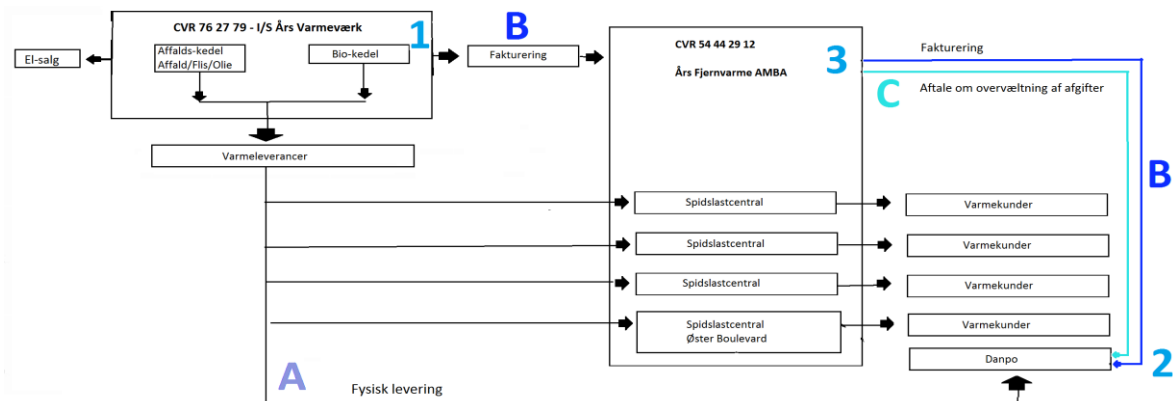
Funktion	Navn	Benævnt i tilkendegivelsen
Affaldsforbrændingsanlæg	Aars Varmeværk I/S	Aars Varmeværk (1)
Virksomhed	Danpo A/S	Danpo (2)
Varmedistributionsvirksomhed	Aars Fjernvarme A.m.b.a.	Aars Fjernvarme (3)

Kilde: Energitilsynets sekretariat

3.3 LEVERINGS- OG FAKTURERINGSFORHOLD

12. Sekretariatet har på baggrund af en oversigt fra SKAT over fakturerings- og leveringsforhold udarbejdet nedenstående oversigt mellem de pågældende virksomheder (A = fysisk levering, B = juridisk levering og C = aftalen om overvæltning af afgifter):

FIGUR 1 | FAKTURERINGS- OG LEVERINGSFORHOLD

Kilde: Udarbejdet af Sekretariatet på baggrund af oplysningerne i sagen.
 Note: Oversigten er også vedlagt som bilag 2.

13. Figurens indhold vil blive beskrevet nedenfor.

14. Aars Varmeværk (1) producerer varme ved afbrænding af affald og leverer en del af denne varme direkte til Danpo (den fysiske levering – A)¹. Aars Varmeværk (1) producerer endvidere varme, der leveres til Aars Fjernvarme (3).

15. Den 1. oktober 2014 indgik Aars Fjernvarme (3) og Danpo (2) en aftale om viderefakturering af tillægsafgift og CO₂-afgift; benævnt aftalen om ”*indregning af tillægsafgift og CO₂-afgift af varme produceret på afgiftspligtigt affald*”. Leveringsaftalen er således indgået mellem Aars Fjernvarme (3) og Danpo (2) (den juridiske levering – B). Der er også indgået en leveringsaftale mellem Aars Varmeværk (1) og Aars Fjernvarme (3).

16. Aftalen blev anmeldt til Energitilsynet den 20. oktober 2014 og er indgået med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2010². SKAT oplyser, at der ikke foreligger en aftale om viderefakturering af tillægsafgiften og CO₂-afgiften mellem Aars Varmeværk (1) og Danpo (2). Det er således Aars Fjernvarme (3), der fakturerer og i juridisk forstand leverer (B) varmen til Danpo (2).

17. Om aftalens indhold nævner aftalens afsnit 2 følgende:

”2.4 Indregning af tillægsafgift og CO₂-afgift sker efter bestemmelsen i varmforsyningslovens § 20, stk. 13. [...]”

2.5 Indregning af tillægsafgift og CO₂-afgift i varmeprisen sker ved, at Aars Fjernvarme a.m.b.a. overfører xxx kr. i afgifter fra omkostninger fra affaldshåndtering til omkostninger til varmeproduktion. Samtidig overføres xxx kr. i andre omkostninger fra varmeproduktion til omkostninger vedrørende affaldshåndtering. Fordelingen sker som vist i vedlagte eksempel i bilag 1. Den omkostningsbestemte varmepris forbliver uændret.

2.6 Den i varmeprisen indregnede tillægsafgift og CO₂-afgift vil blive specificeret på fakturaen vedrørende varmel leverancen fra Aars Fjernvarme a.m.b.a. til Danpo A/S.

18. I aftalens bilag 1 fremgår et eksempel på indregning og viderefakturering i varmeprisen i forhold til det regnskabsmæssige udgangspunkt. I regneeksemplet overføres tillægsafgift og CO₂-afgift til varmesiden med i alt 11 kr., mens produktionsomkostninger af tilsvarende størrelse overføres fra varmesiden til affaldssiden. Herved forbliver de samlede omkostninger i alt til indregning i henholdsvis affaldshåndteringsprisen og varmeprisen uændrede som følge af aftalen. Den omkostningsbestemte varmepris forbliver som nævnt også uændret.

---

¹ Af SKATs oversigt ser det ud til, at der er en fysisk levering fra en central på Øster Boulevard til Danpo. Aars Fjernvarme/Aars Varmeværk har ved e-mail af 9. november 2016 oplyst, at de ikke forsyner Danpo fra denne central. Østre Boulevard centralen kan kun forsyne to zoner i den østlige del af Aars, og disse zoner kommer ikke i nærheden af Danpo.

² En aftale om overvæltning af afgifter kan først få virkning fra anmeldelsestidspunktet. Dette spørgsmål er dog ikke til behandling i denne sag. Aftalen er vedlagt som bilag 3.

3.4 HVEM DRIVER AARS VARMEVÆRK

19. På baggrund af henvendelsen fra SKAT orienterede sekretariatet ved e-mail af 22. august 2016 Aars Fjernvarme og Danpo³ om, at sagen verserede ved Energitilsynet. Sekretariatet anmodede i den forbindelse om Aars Fjernvarmes og Danpos umiddelbare vurdering af sagen.

20. Aars Fjernvarme oplyste ved e-mail af 22. august 2016 følgende:

"I/S Aars Varmeværk (affaldsforbrændingsanlæg) har altid været drevet af Aars Fjernvarme og havde indtil den 1. januar 2016, et ejerskab fordelt mellem oprindeligt Aars Kommune, senere Vesthimmerlands Kommune og Aars Fjernvarme i forholdet 50/50. I praksis har forbrændingsanlægget dog altid været ejet af Aars Fjernvarme da det er fjernvarmen der investerede i værket og altid har drevet dette, samtlige ansatte har altid været ansat hos Aars Fjernvarme. Kommunen har ikke haft nogen økonomisk involvering i anlægget ud over, at de gav en kommunegaranti for et lån i Kommunekredit. I den oprindelige aftale var det aftalt at værket overgik til Aars Fjernvarme når anlægget var gældfrit, I/S Aars Varmeværk er dermed nedlagt og anlægget er overgået til Aars Fjernvarme Amba."

21. Ved e-mail af 26. august 2016 oplyste Aars Fjernvarme supplerende:

"[...], vi har ikke rigtig set den store forskel på om det var Aars Fjernvarme eller Varmeværket for det gled jo meget sammen, og jeg var direktør for begge selskaber.

Da afgiftsberegningen blev ændret i 2010 var aftalen med Danpo faktisk ikke længere attraktiv for os og vi overvejede at opsigte denne. Så talte jeg med Jens Holger Helbo hos Skat og han forklarede, at vi pga. proces andelen hos Danpo, kunne "overføre" afgifterne til dem. Vi holdt så et møde med Danpo og forklarede ændringerne, og lavede en aftale om at dette var måden at opretholde vores levering, og ændrede på den baggrund også vore fakturaer til at reflektere dette. Først senere blev vi opmærksom på, at Danpo ikke havde fået dette implementeret i deres regnskabsafdeling (pga. et medarbejderskifte) og blev i samme omgang opmærksom på at aftalen skulle være skriftlig. Hvilket vi så fik rettet op på, og da den oprindelige aftale var med Aars Fjernvarme har vi ikke tænkt på at det faktisk var i Varmeværket afgifterne blev betalt, men det var jo også os!"

22. SKAT har ved e-mails af henholdsvis 31. august 2016 og 7. september 2016 oplyst, at det er SKATs vurdering, at Aars Fjernvarme ikke har drevet Aars Varmeværk. SKAT henviste konkret til det forhold, at der betales en forpagtningsafgift. På et møde i sekretariatet 26. oktober 2016, hvis formål var en drøftelse af sekretariatets forståelse af faktum i sagen - gentog SKAT dette synspunkt. SKAT

---

³ Gennem virksomhedens hovedpostkasse, da Danpo ikke findes i Energitilsynets register ENAO.

henviste også til det forhold, at virksomhederne har to selvstændige CVR-numre. Sekretariatet forelagde på mødet bl.a. varmeleverance- og driftsaftale af 29. april 2002 indgået mellem Aars Varmeværk og Aars Fjernvarme, jf. pkt. 25. Inden møde havde sekretariatet fremsendt sin foreløbige vurdering af sagen, hvoraf fremgik, at det var sekretariatets vurdering, at der ikke var grundlag for at fastslå, at aftalen ikke skulle være indgået mellem de rette parter. SKAT tog sekretariatets vurdering til efterretning, og SKAT har efterfølgende supplerende oplyst, at SKAT ikke har yderligere at tilføje.

23. Sekretariatet har fremsøgt årsrapporten for Aars Varmeværk for 2000/01 i ENAO, hvor forpagtningsafgiften fremgår (tekst i hård parentes er indsat af sekretariatet):

"Produktionsanlægget er bortforpagtet til Aars Fjernvarmeforsyning [Aars Fjernvarme].

Indtægtskriterium: Forpagtningsafgiften udgør årets nettoomkostninger. Øvrige indtægter opgøres efter faktureringsprincippet."

24. Tilsvarende fremgår af bl.a. årsrapporten for 2010/11. Vedrørende ejerforhold fremgår, at:

"Aars Varmeværk I/S ejes ligeligt af Aars Fjernvarmeforsyning [Aars Fjernvarme] og Vesthimmerlands Kommune."

25. Af varmeleverance- og driftsaftale mellem Aars Varmeværk og Aars Fjernvarme af 29. april 2004, som anmeldt til Energitilsynet, fremgår bl.a.:

"1.2.1 I overensstemmelse med interessentskabskontrakten for I/S Aars Varmeværk indgås nærværende aftale mellem Aars Fjernvarmeforsyning A.m.b.a. og I/S Aars Varmeværk, hvorefter driften af I/S Aars Varmeværks kraftvarmeværk på Dybvad Møllevej 1 med tilhørende transmissionsledninger, styrings- og mandskabsfaciliteter m.v. overdrages til Aars Fjernvarmeforsyning A.m.b.a."

26. Sekretariatet har undersøgt Energitilsynets anmeldelser. Gennemgangen viser, at Aars Varmeværk ikke har foretaget anmeldelser til Energitilsynet – alle anmeldelser er foretaget af Aars Fjernvarme og ligger på Aars Fjernvarmes registersag.

3.5 YDERLIGERE SPØRGSMÅL FRA SKAT ANGÅENDE PROCESVARME

27. Udover hovedspørgsmålet til behandling ønsker SKAT – som oplyst i e-mail af 30. maj 2016 – at få afklaret spørgsmål om procesvarme i varmforsyningsloven, herunder de seneste lovændringer herom. Sekretariatet har valgt at besvare disse spørgsmål særskilt i form af en vejledende udtalelse.

4. HØRING

28. Udkast til tilkendegivelse blev sendt i høring hos Danpo, Aars Fjernvarme/Aars Varmeværk og SKAT den 8. november 2016. Sekretariatet har alene modtaget høringssvar fra SKAT.

29. SKAT har ved høringssvar af 15. november 2016 fremsendt få bemærkninger af korrekturmæssig karakter, der har givet anledning til enkelte ændringer.

5. RETSGRUNDLAG

30. Retsgrundlag fremgår af bilag 1.

6. BEGRUNDELSE

31. Indledningsvis behandles i afsnittene 6.1- 6.3 den juridiske ramme for tilkendegivelsen. I den juridiske ramme redegøres der for retten til overvæltning og indregning af afgifter i varmeprisen, jf. varmemforsyningslovens § 20, stk. 13 (afsnit 6.1). Efterfølgende redegøres der nærmere for fortolkningen af aftalebegrebet i varmemforsyningslovens § 20, stk. 13 (afsnit 6.2). Herefter redegøres der kort om reglerne om anmeldelse til Energitilsynet (afsnit 6.3). Gennemgangen af disse emner er fundet relevante for forståelsen og vurderingen af den konkrete aftale, der er behandlet i afsnit 6.4.

6.1 RETTEN TIL OVERVÆLTNING OG INDREGNING AF AFGIFTER

32. Varmeforsyningslovens § 20, stk. 1, fastslår, hvilke omkostninger der kan indregnes i af varmepriserne, jf. pkt. 4 i bilag 1. Efter bestemmelsen er der to krav til, hvornår en omkostning kan indregnes. Omkostningen skal være af en art, som er omfattet af den udtømmende opregning i loven, og omkostningen skal have været nødvendig.

33. I forbindelse med lov nr. 461 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love (Omlægning af affaldsforbrændingsafgiften) blev den vægtbaserede afgift på affald til forbrænding omlagt til en yderligere beskatning af affaldsvarme i form af en tillægsafgift og CO₂-afgift af ikke-nedbrydeligt affald, jf. pkt. 12 i bilag 1. Denne ændring trådte i kraft den 1. januar 2010.

34. For at sikre, at affaldssiden som hidtil kom til at betale afgiften af affald til forbrænding, blev varmemforsyningsloven også ændret, så afgiftsomlægningens elementer ikke måtte indregnes i de nødvendige udgifter til varmekunderne, fastlagt i varmemforsyningslovens § 20.

35. Stykkerne 12-14 blev indsat i varmemforsyningslovens § 20 ved ovennævnte ændringslov og konsekvensrettet i 2013 ved ændringslov nr. 903 af 4. juli 2013. Hovedindholdet er et forbud mod, at udgifter, der er en følge af afgiftsomlægningen, overvælttes på varmekunderne, jf. 20, stk. 12. Dette betyder, at udgifter til tillægsafgift og CO₂-afgift ikke som art er en indregningsberettiget omkostning i varmeprisen efter § 20, stk. 1. De generelle lovbemærkninger nævner herom, at dette sikres ved at definere afgifterne som særømkostninger for affaldssiden ved anlæggenes prisfastsættelse over for affaldsleverandørerne, jf. pkt.13 i bilag 1.

36. Det følger således af varmemforsyningslovens § 20, stk. 12, at tillægsafgiften og CO₂-afgiften ikke kan indregnes i prisen for de i § 20, stk. 1, nævnte ydelser. En levering skal således være omfattet af § 20, stk. 1, for at begrænsningerne for overvæltning af afgifter i varmepriserne finder anvendelse. Kravet om, at en leverance skal være omfattet af varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, gør sig endvidere gældende for anvendelsen af muligheden for at overvælte afgifter i medfør af § 20, stk. 13.

37. Varmeforsyningslovens § 20, stk. 13, indeholder en undtagelse til hovedreglen i stk. 12, idet bestemmelsen muliggør, at udgifter til tillægsafgift og CO₂-afgift vil kunne overvælttes i varmeprisen, hvis affaldsforbrændingsanlægget og varmekunderne indgår en aftale herom.

38. Det er en betingelse, at parterne i aftalen samtidig aftaler, hvilke andre udgifter der ikke skal indregnes i varmeprisen efter § 20, stk. 1. Den samlede aftale skal således afspejle en rimelig balance ved fordeling af omkostninger, inklusive afgifter, som skal dækkes af henholdsvis varmesiden og affaldssiden, og må ikke komme andre varmekunder til skade. Endelig må den indgåede aftale ikke resultere i en pris, der overstiger prisloftet, som Energitilsynet udmelder efter regler fastsat i medfør af varmforsyningslovens § 20, stk. 4. Energitilsynet vil som led i sin almindelige virksomhed, f.eks. i forbindelse med klagesager, konkret kunne påse disse forhold.

39. Lovgiver har med bestemmelsen haft til hensigt at tilgodese de virksomheder, der forbruger affaldsvarme, og som er berettiget til godtgørelse af energiafgifter, hvis virksomheden er pålagt prisen for varmeleverancen. Dette fremgår eksplicit af lovbemærkningerne til bestemmelsen i varmforsyningslovens § 20, stk. 13.

40. Disse virksomheder, der forbruger affaldsvarme, og som er berettiget til godtgørelse af energiafgifter efter de skatteretlige regler, vil efterfølgende kunne ansøge SKAT om afgiftsgodtgørelse. Det er således SKAT, der vurderer, om virksomhederne kan få godtgørelse for disse afgifter, som virksomhederne har betalt over varmepriserne. Dette ligger uden for Energitilsynets kompetence at vurdere.

41. Lovgiver har også ønsket at tilsidesætte princippet om, at varmeprisen skal fastsættes kostægte, jf. formuleringen i lovbemærkningerne om, at *”Muligheden for at indgå aftaler er en undtagelse fra det i øvrigt anvendte princip i lov om varmforsyning om, at varmeprisen skal fastsættes kostægte”*.

42. Levering af procesvarme fra et affaldsforbrændingsanlæg skal også leveres i overensstemmelse med bestemmelserne i varmforsyningslovens §§ 20-20 b, når procesvarmen samproduceres med rumvarme, og der ikke er anmeldt en omkostningsfordeling til Energitilsynet, jf. varmforsyningslovens § 20 c. Varmeforsyningslovens § 20-20 b fastsætter bl.a. nærmere regler for, hvilke omkostninger kan indregnes i varmepriserne.

6.2 AFTALEPARTER

43. Varmeforsyningslovens § 20, stk. 13, muliggør, at udgifterne til tillægsafgift og CO₂-afgift under visse betingelser vil kunne overvælttes i varmeprisen, hvis affaldsforbrændingsanlægget og varmekunderne indgår en aftale herom, jf. ovenfor.

44. Bestemmelsens ordlyd fastsætter, at en aftale om overvæltning af afgifter skal indgås mellem affaldsforbrændingsanlæg som nævnt i varmforsyningslovens §

20, stk. 12, dvs. affaldsforbrændingsanlæg, der leverer opvarmet vand eller damp, og de aftagere, som anlæggene leverer opvarmet vand eller damp til.

45. Bestemmelsen i § 20, stk. 13, kræver efter en ordlydsfortolkning således, at det er affaldsforbrændingsanlægget, som er den ene part, mens den anden aftalepart skal være første led i kæden fra affaldsforbrændingsanlægget mod slutbrugeren, jf. formuleringen ”*de aftagere, som anlæggene leverer opvarmet vand eller damp til*”. Aftaleparten skal være den første, som affaldsforbrændingsanlægget sælger til/opkræver en varmepris af. Sekretariatet finder endvidere, at der skal være en aftale for hvert af affaldsforbrændingsanlæggets direkte leveringsforhold, hvis afgifter skal overvælttes i varmepriserne. Derefter gælder for de indirekte led videre mod slutbrugeren efter affaldsforbrændingsanlægget (distributionsanlægget), at salgsprisen på varme skal fastsættes efter § 20, stk. 1 og 2, på baggrund af sælgerens nødvendige omkostninger, herunder omkostninger til køb af varme fra affaldsforbrændingsanlægget.

46. Det følger af Energiklagenævnets afgørelse i Nivå-sagen, jf. bilag 1, pkt. 19. ff, at der ved vurderingen af, hvorvidt en udgift er nødvendig og derfor kan indregnes i priserne efter varmforsyningslovens § 20, stk. 1, må lægges vægt på de kontraktretlige aftaler, som en kollektiv varmforsyningsvirksomhed har indgået om f.eks. levering af varme. Energiklagenævnet tillægger således den juridiske levering og ikke den fysiske levering afgørende betydning. Sekretariatet vurderer, at den juridiske levering og ikke den fysiske, også må tillægges afgørende vægt ved vurderingen af, om en aftale om overvæltning af afgifter efter lovens § 20, stk. 13, er indgået mellem de korrekte parter.

47. Det fremgår ikke af bestemmelsen, hvad der forstås ved affaldsforbrændingsanlægget. Efter varmforsyningslovens § 2, stk. 1, forstås ved et kollektivt varmforsyningsanlæg en virksomhed, der *driver* en række nærmere fastlagte anlæg, jf. pkt. 3 i bilag 1. Det drejer sig bl.a. om affaldsforbrændingsanlæg, jf. § 2, stk. 1, nr. 2 og 3. Afgørende for, om en varmforsyningsvirksomhed er omfattet af varmforsyningslovens prisbestemmelser, og dermed er anmeldelsespligtig, er således ikke selve ejerskabet til et anlæg, men derimod, hvem der driver og/eller har drevet anlægget. Efter sekretariatets vurdering er det således relevant at se på den virksomhed, der *driver* det pågældende affaldsforbrændingsanlæg. Hertil kommer, at andre efter de aftaleretlige regler kan have kompetence til at indgå aftaler på affaldsforbrændingsanlæggets vegne.

48. Det følger af de specielle lovbemærkninger, at lovgiver med bestemmelsen har ønsket at tilgodese de ”*tilfælde, hvor affaldsvarme forbruges i en virksomhed, som er berettiget til godtgørelse af energiafgifter, hvis de er pålagt prisen for varmeleverancen, [...]*”, jf. pkt. 14 i bilag 1. Endvidere fremgår, at lovgiver har ønsket at undtage fra varmforsyningslovens princip om, at varmeprisen skal fastsættes kosttægt med den begrundelse, at princippet ”*i disse tilfælde vil kunne stille aftagerne (virksomheder) ringere i forhold til anden energiforsyning*”. Der er således sekretariatets vurdering, at formålet med bestemmelsen er et hensyn til procesvirksomheden, der efter de skatteretlige regler er berettiget til afgiftsgodtgørelse.

6.3 PRISFASTSÆTTELSEN OG ANMELDELSE

49. Bestemmelsen i varmforsyningslovens § 20, stk. 13, indeholder et krav om, at en aftale om overvæltning af afgifter ikke må belaste de øvrige varmekunder, jf. formuleringen ”og uden at det skal komme andre varmekunder til skade”. Endvidere skal den samlede aftale afspejle ”en rimelig balance ved fordeling af omkostninger, inklusive afgifter, som skal dækkes af henholdsvis varmesiden og affaldssiden”.

50. Om en aftale må anses for at afspejle en rimelig balance, som forudsat i bestemmelsen, indebærer, at der skal foretages en konkret vurdering i hver sag der måtte komme til behandling. Sekretariatet vurderer overordnet, at en krone-for-krone fordeling, sådan som den, der blev aftalt i bl.a. Odense Kraftvarmeværk sagen nævnt i ovenstående punkt 10, og som også er aftalt i denne konkrete sag, hvor både affaldsleverandørerne og varmekunderne ville skulle betale henholdsvis den samme affaldsleverancepris og varmepris med og uden en § 20, stk. 13-aftale, ikke i sig selv giver grundlag for at antage, at aftalen skulle være i modstrid med kravet om en rimelig balance.

51. Varmeforsyningsloven indeholder i § 21, stk. 1 og 3, krav om, at bl.a. priser skal anmeldes til Energitilsynet med angivelse af grundlaget herfor, jf. pkt. 15 i bilag 1. Priser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter stk. 1, er ugyldige, jf. stk. 3. De nærmere regler for anmeldelse er fastlagt i Energitilsynets anmeldelsesbekendtgørelse.

52. Anmeldelserne registreres i Energitilsynets register og tjener bl.a. til at sikre gennemsigtigheden på varmeområdet og til at gennemføre tilsyn og kontrol med priserne. Anmeldelserne anvendes også til statistik om og analyse af f.eks. priser og betingelser.

53. I Energitilsynets sag om Odense Kraftvarmeværk om overvæltning af afgifter fandt Energitilsynet, at der ved indgåelse af en aftale i medfør af varmforsyningslovens § 20, stk. 13, skal ske anmeldelse af selve aftalen og den resulterende varmepris inklusive det bagvedliggende grundlag herfor, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 1, jf. anmeldelsesbekendtgørelsens § 2. Når afgifter overvælttes i varmeprisen til procesvirksomheden, skal den konkrete varmeprissammensætning således anmeldes⁴.

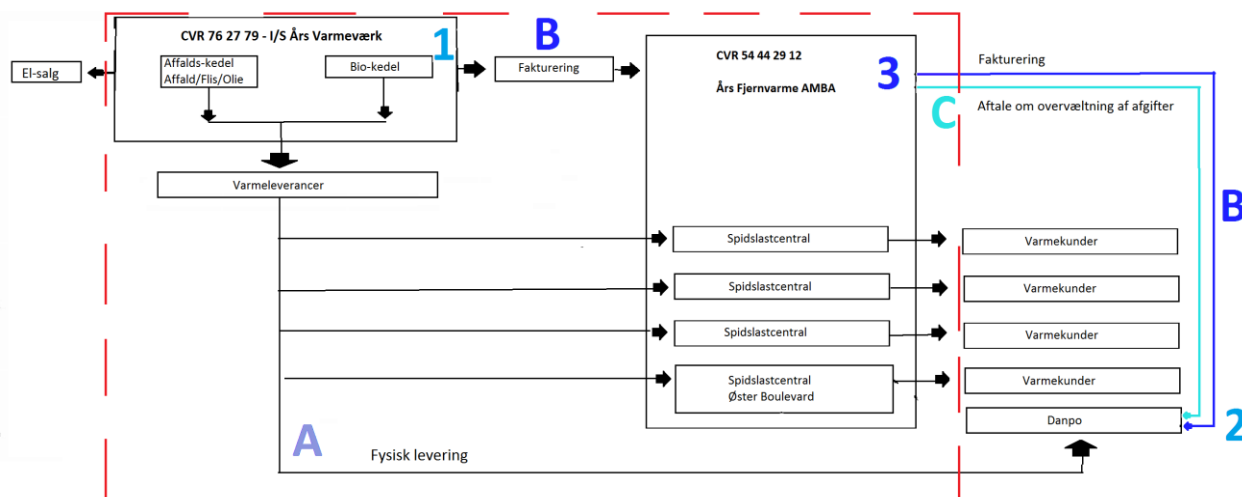
6.4 DEN KONKRETE SAG

54. Aftalen efter varmforsyningslovens § 20, stk. 13, i den konkrete sag er som tidligere anført indgået mellem Aars Fjernvarme (3) og Danpo (2).

---

⁴ Sekretariatet har ikke konkret undersøgt prisanmeldelserne, da dette spørgsmål ikke er til behandling i indeværende sag.

FIGUR 2 | UDVIDET OVERSIGT OVER FAKTURERINGS- OG LEVERINGSFORHOLD

Kilde: Udarbejdet af Sekretariatet på baggrund af oplysningerne i sagen.

55. Aars Fjernvarme (3) har til sekretariatet oplyst, at affaldsforbrændingsanlægget Aars Varmeværk (1) altid har været drevet af Aars Fjernvarme (3). Indtil 1. januar 2016 var ejerskabet til affaldsforbrændingsanlægget fordelt mellem oprindeligt Aars Kommune, senere Vesthimmerlands Kommune, og Aars Fjernvarme (3) i forholdet 50/50. Aars Fjernvarme (3) har endvidere oplyst, at forbrændingsanlægget (1) i praksis dog altid været ejet af Aars Fjernvarme (3), da det er fjernvarmen, der investerede i værket og altid har drevet dette, ligesom samtlige ansatte altid har været ansat hos Aars Fjernvarme (3). Aars Varmeværk (1) er pr. 1. januar 2016 nedlagt som interessentskab, og affaldsforbrændingsanlægget er herefter overgået til Aars Fjernvarme (3).

56. Af varmforsyningslovens § 20, stk. 13, fremgår, at en aftale efter bestemmelsen skal indgås mellem affaldsforbrændingsanlægget og de aftagere, som anlægget leverer opvarmet vand eller damp til. Den fysiske levering af affaldsvarmen (A) skete frem til 1. januar 2016 mellem Aars Varmeværk (1) og Danpo (2), jf. pkt. 15, hvorfor det kunne overvejes, om aftalen således skulle indgås mellem Aars Varmeværk (1) og Danpo (2). Bestemmelsen henviser dog samtidig til, at der er tale om en aftale om varmepriser, og hvilke udgifter der kan indregnes i priserne. Dette taler for at antage, at det er parterne ved den juridiske aftale om levering af varme (A), som herved kan indgå aftale om overvæltning af afgifter.

57. Som anført er det sekretariatets vurdering, at den juridiske – og ikke den fysiske – levering må tillægges afgørende vægt ved vurderingen af, om en aftale efter

§ 20, stk. 13, er indgået efter mellem de korrekte parter, jf. pkt. 46. Efter oplysningerne i sagen skete den juridiske levering af affaldsvarmen (B) frem til 1. januar 2016 mellem Aars Varmeværk (1) og Aars Fjernvarme (3). En aftale efter § 20, stk. 13, ville derfor i stedet skulle have været indgået mellem disse parter, da Aars Fjernvarme (3) i juridisk forstand må være aftageren af affaldsvarme fra Aars Varmeværk (1).

58. Det følger af varmforsyningslovens § 2, stk. 1, at der med et kollektivt varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver en række nærmere fastlagte anlæg, herunder affaldsforbrændingsanlæg, jf. § 2, stk. 1, nr. 2 og 3, jf. pkt. 3 i bilag 1.

59. Det fremgår ikke af varmforsyningslovens § 2, hvad der konkret forstås ved virksomheder, der driver anlæg. Efter en naturlig sproglig forståelse finder sekretariatet, at der herved må forstås den virksomhed, der varetager den daglige, almindelige drift.

60. Aars Fjernvarme (3) har som anført oplyst til sekretariatet, at affaldsforbrændingsanlægget (1) altid har været drevet af Aars Fjernvarme (3). Det er sekretariatets vurdering, at spørgsmålet om, hvorvidt Aars Fjernvarme (3) kan anses for at have drevet Aars Varmeværk (1) efter reglerne i varmforsyningsloven, netop skal foretages på baggrund af varmforsyningsloven og herunder de oplysninger, der er anmeldt til Energitilsynet i medfør heraf.

61. Sekretariatet har på denne baggrund gennemgået Energitilsynets anmeldelsessystem for oplysninger vedrørende Aars Varmeværk (1) og Aars Fjernvarme (3). Efter gennemgangen har sekretariatet konstateret, at Aars Varmeværk (1) ikke har anmeldt priser, budgetter, prisenfærdigheder mv. til Energitilsynet. Alle anmeldelser er foretaget af Aars Fjernvarme (3), og der er Aars Fjernvarme (3), der har dannet varmepriserne på baggrund af de forventede omkostninger i det næstkomende varmeår, jf. pkt. 26.

62. Af årsrapporter for Aars Varmeværk (1), bl.a. for perioden 2000/01 og 2010/11 fremgår, at affaldsforbrændingsanlægget er bortforpagtet til Aars Fjernvarme (3), jf. pkt. 23. Af varmeleverance- og driftsaftale mellem Aars Varmeværk (1) og Aars Fjernvarme (3) af 29. april 2004, der er anmeldt til Energitilsynet, fremgår bl.a. også, at driften af varmeværket overdrages til Aars Fjernvarme (3), jf. pkt. 25. Aars Fjernvarme (3) skal i henhold til aftalen betale en omkostningsbestemt pris for den leverede varme. Den omkostningsbestemte pris for varmeleverancen fastsættes på baggrund af de indtægter og udgifter, som er forbundet med at drive Aars Varmeværk (1). Sekretariatet forstår aftalen således, at Aars Fjernvarme (3) i henhold hertil skal dække alle omkostningerne ved Aars Varmeværks (1) varmeleverancer (Aars Varmeværks drift), kaldet forpagtningsafgift.

63. På baggrund af disse faktiske oplysninger finder sekretariatet, at det kan lægges til grund, at Aars Fjernvarme (3) har drevet Aars Varmeværk (1) i varmforsyningslovens forstand. Dette er illustreret i ovenstående figur 2, jf. pkt. 54, ved den stiplede kasse. Kassen viser således, at Aars Varmeværk (1) og Aars Fjern-

varme (3) i relation til varmforsyningslovens § 20, stk. 13, må anses for at udgøre den samme virksomhed. Sekretariatet finder på det foreliggende grundlag derfor anledning til efter varmforsyningsloven at antage, at aftalen om overvæltning af afgifter i varmeprisen til Danpo (2) er indgået mellem de rette parter, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 13, jf. § 2, stk. 1, nr. 2 og 3.

64. Sekretariatet bemærker i den forbindelse, at sekretariatet ikke umiddelbart har kendskab til, at andre varmforsyningsvirksomheder har indrettet sig på samme måde, som Aars Varmeværk, Aars Fjernvarme og tidligere Aars Kommune. Sekretariatet har dog ikke af den grund en begrundet mistanke om, at Aars Fjernvarme ikke skulle have drevet Aars Varmeværk, jf. varmforsyningslovens § 2, stk. 1, nr. 2 og 3, eller at konstruktionen mellem Aars Varmeværk og Aars Fjernvarme havde til formål at omgå reglerne i varmforsyningsloven.